

1. Fouká, vítr fouká,
cuchá nám vlasy a do očí mi nafoukal prach,
fouká, vítr fouká,
zvedl se asi, když racek svými křídly mách',
odletěl kamsi a nikdo neví, kam,
řekli jsme: aťsi, stejně nedoletíš sám
tam, kam bys chtěl.
2. Fouká, vítr fouká,
tečou mi slzy, oči touží zbavit se prachu,
fouká, vítr fouká,
mě, lásko, mrzí, že svět je plný neřestí a strachu,
možná, že už zítra dočkáme se deště,
do příštího jitra přežijeme ještě,
plakat, lásko, není třeba.
3. Fouká, vítr fouká,
prosíme oba, aby nikdy nám nepřestal vát,
fouká, vítr fouká,
netoužíš znova po tom, co Ti už nemůže dát,
co bylo kdysi, nevrátí se zpět,
slova se mísí v milióny vět
a přitom stačí jenom žít.
4. Fouká, vítr fouká,
Tvé srdce hřeje, i když jinak všechno kolem chladí,
fouká, vítr fouká,
život se směje i na ty, co mají duši hadí,
milovat svět a život za něj dát,
růžový květ a vítr slyšet hrát,
s láskou jít ke štěstí.
5. Fouká, vítr fouká,
cuchá nám vlasy a do očí mi nafoukal prach,
fouká, vítr fouká,
zvedl se asi, když racek svými křídly mách',
netoužíme po tom, skrýt se v stínu bytí,
co je, lásko, na tom, chtít pro věčné žití
vzlétnout na křídlech racka?